

40. Zabderfilio

Tots iguals, tots diferents

Temes	Drets humans, Discriminació
Nivell de dificultat	Nivell 1
Edat recomanada	7-10 anys
Temps estimat	35 minuts
Grup	5-35 infants
Tipus d'activitat	Reflexió a partir d'un conte explicat amb titelles
Resum	Es mostra als infants una obra de titelles a partir de la qual han de reflexionar. L'obra de titelles explica com un animaló que no s'assembla a cap altre (tot i que té parts semblants a d'altres animals coneguts) no aconsegueix fer amics perquè els resulta massa estrany. Gràcies a la suma de les seves diferents qualitats, salva la resta dels animals del caçador, fet que els fa adonar que no han fet bé de rebutjar-lo.
Objectius	<ul style="list-style-type: none"> • Debatre sobre el concepte de «Tots iguals, tots diferents». • Reflexionar sobre el significat de la tolerància i la diversitat. • Parlar sobre la violència i la resolució de conflictes. • Entendre el principi d'universalitat.
Preparació	<ul style="list-style-type: none"> • Practiquem l'obra de titelles amb anterioritat. • Creem un titella que representi en Zabderfilio: un animal que té característiques de diversos animals (també podeu fer servir la imatge que adjuntem com a material fotocopiable).
Material	• Titelles d'animals diversos, un caçador, un presentador i Zabderfilio. Un teatre de titelles o muntatge similar per fer l'espectacle.

Instruccions

1. Un cop els infants estiguin davant del teatre de titelles, els expliquem que mentre duri l'obra han d'estar asseguts i en silenci. Tot i així, si els personatges els demanen alguna cosa, llavors poden parlar. També els demanem que no intentin tocar els titelles durant l'espectacle. Durant l'actuació, és recomanable que fem que els personatges facin preguntes als infants regularment per tal de mantenir l'atenció i dirigir-los cap als objectius d'aprenentatge de l'activitat.

Reflexió i avaluació

1. Reflexionem amb els infants a partir de preguntes com ara:
 - a. Com us sentiu ara, després de veure la història?
 - b. Què ha passat durant l'obra de titelles?
 - c. Quin animal us ha agradat més? I quin menys? Per què?
 - d. Els animals eren justos amb el Zabderfilio?
 - e. Per què es comportaven d'aquella manera?
 - f. Per què creieu que els altres animals al final es fan amics del Zabderfilio? Perquè era el més fort? El més bonic? O perquè era valent i generós? O una barreja de diferents talents?
2. Relacionem l'activitat amb els drets humans a partir de preguntes com ara:
 - a. Heu vist mai algú tractar algú altre tal com ho feien els animals amb el Zabderfilio a l'inici de la història?
 - b. Per quins motius succeeix això a la vida real?

- c. Som tots iguals i, malgrat això, diferents? En què som iguals? I què és el que ens fa diferents?
- d. Què podem fer per evitar que alguns infants se sentin com es va sentir el Zabderfilio quan cap dels animals volia ser-ne amic o amiga?

Suggeriments de continuïtat

Els infants també poden representar aquesta senzilla obra de titelles per a un altre grup d'infants o, fins i tot, crear els seus propis titelles i/o elaborar una altra història. Trobarem d'altres històries al PETIT COMPASS que també poden ser fàcilment representades com a obra de titelles (p. ex.: «34. Un conte modern», «39. Vet aquí que una vegada...»).

Propostes d'acció

Demanem als infants que pensin què passaria si un «Zabderfilio» passés a formar part del nostre grup. Ajudem els infants a desenvolupar un «codi de conducta» intern de relació amb les altres persones del grup que respecti cadascuna de les diferències individuals. Pengem a l'espai de treball amb el nostre grup el codi obtingut a partir del consens de tots els infants i així ens hi podrem referir sempre que sigui necessari.

Consells per a la facilitació

- En comptes d'utilitzar un teatre de titelles real, podem utilitzar una manta i seure-hi darrere per manipular els titelles.
- Podem utilitzar com a personatges els titelles de qualsevol animal que tinguem a mà. Si no tenim els titelles que necessitem, podem fer-ne fàcilment a partir de siluetes de cartolina retallades enganxades en un pal o mitjons vells.
- Fem servir la imaginació per crear el nostre Zabderfilio: pot tenir orelles de conill, la banya d'un rinoceront, el nas i els bigotis d'un gat, la cabellera d'un lleó, la butxaca d'un cangur o qualsevol altra combinació que vagi bé amb cada versió de la nostra història. En tot cas, ha de semblar estrany i tenir com a mínim un nas sobresortint, una veu forta i l'habilitat de moure's silenciosament. També podem adaptar la història a qualsevol titella que tinguem.
- Amb grups grans, és recomanable que hi hagi un segon facilitador/a per ajudar en el procés de preguntes i respostes entre el grup i els titelles.

GUIÓ

Introducció (feta per un «titella-presentador/a» que no forma part de la història):

Presentador/a: Hola, dames i cavallers, nois i noies. Estic molt content/a de veure que tothom està preparat per veure i escoltar l'espectacle especial d'avui!

Puc avançar-vos ja una mica del misteri que tractarem avui: tot succeeix en el món dels animals. I en aquest món, com en el nostre, ni tot és bonic, ni tot és lleig; no tot és normal, ni tampoc tot estrany. Però... sempre hi ha sorpreses!

I aquesta és la història d'una d'aquestes sorpreses! És la història d'un animal molt especial, anomenat Zabderfilio. Mireu i escolteu atentament. Si us plau, quedeu-vos quietos on sou, perquè si no els animals podrien sortir corrents i no arribaríem mai a saber què passa al final de la història. Ens veiem després!

LA HISTÒRIA

Resum: En Zabderfilio es troba un per un diferents animals. Cadascun dels animals considera que en Zabderfilio és un animal molt estrany. En Zabderfilio està buscant amics, però cap dels animals no ho vol ser perquè ell és... simplement estrany!

A continuació presentem, a tall d'exemple, una de les converses amb els animals que es troba:

Girafa: (Entra a l'escenari i parla als infants) Hola a tothom! Sabeu qui sóc?

(Públic: Ets una girafa).

Girafa: Com ho sabeu? Que porto una etiqueta al front o una cosa per l'estil?

(Públic: Pel coll llarg, pels colors...).

Girafa: Sí, teniu raó. De tots els animals del món, sóc qui té el coll més llarg. Puc veure de molt lluny i puc menjar dels arbres més alts sense fer gaire esforç. (En Zabderfilio entra en escena)

Zabderfilio: (molt simpàtic i amb entusiasme) Hola!

Girafa: Aaaaiii!!!!!! Quin ensurt! Com que t'has apropat així, d'aquesta manera tan silenciosa. Però, un segon... qui ets tu?

Zabderfilio: Sóc en Zabderfilio.

Girafa: Zabderbadderiloooo... què?

Zabderfilio: Em dic Zabderfilio i estic buscant amics. Vols ser la meva amiga?

Girafa: Eh, mmm... no ho sé. Tens una pinta ben estranya! No ets un ratolí, ni un lleó, ni un cangur... però t'assembles a tots ells. Tots els meus amics i amigues són o una cosa o l'altra, però no una barreja així com tu! Perdona'm, però he de marxar a veure els meus amics i amigues! Ha, ha, ha, sí que ets realment estrany i lleig!

Zabderfilio: (dolgut) Però, però... espera un segon...

(La girafa ja ha desaparegut i en Zabderfilio parla al públic)

Zabderfilio: Això em posa ben trist. Per què no volia ser amiga meva la girafa? Bé, caminaré una mica més pel bosc i veuré si trobo altres animals amb qui pugui jugar.

Cap dels animals amb qui en Zabderfilio es troba vol ser-ne amic o amiga. Després de diverses trobades, de sobte, entra un caçador a l'escenari, que està caçant animals. Cada vegada que un dels animals arriba a l'escenari, el caçador prova d'agafar-lo, però tots s'acaben escapant, i demanen ajut a crits.

Llavors el caçador desapareix de l'escenari, se'n va a buscar animals al bosc i en Zabderfilio reapareix. Demana al públic què era tot aquell soroll.

Després que el públic expliqui la situació, Zabderfilio utilitza el nas de ratolí per ensumar el caçador («Aha! Amb el meu nas ben agut, ensumaré el caçador quan el tingui a prop!»), les potes de gat per caminar sense fer cap soroll («Crec que puc utilitzar les meves potetes per apropar-me silenciosament al caçador!») i el crit de lleó per foragitar el caçador («I ara faré servir la meua veu potent per rugir com un lleó i espantar el caçador i fer-lo fugir! GRAAAU!»).

Després d'aquesta feta heroica, els altres animals se li apropen i es disculpen pel seu comportament desagradable. Tots i totes li demanen que sigui el seu amic i en Zabderfilio accepta encantat. Tots els animals diuen adéu al públic i el «titella-presentador» apareix per fer els comentaris finals.

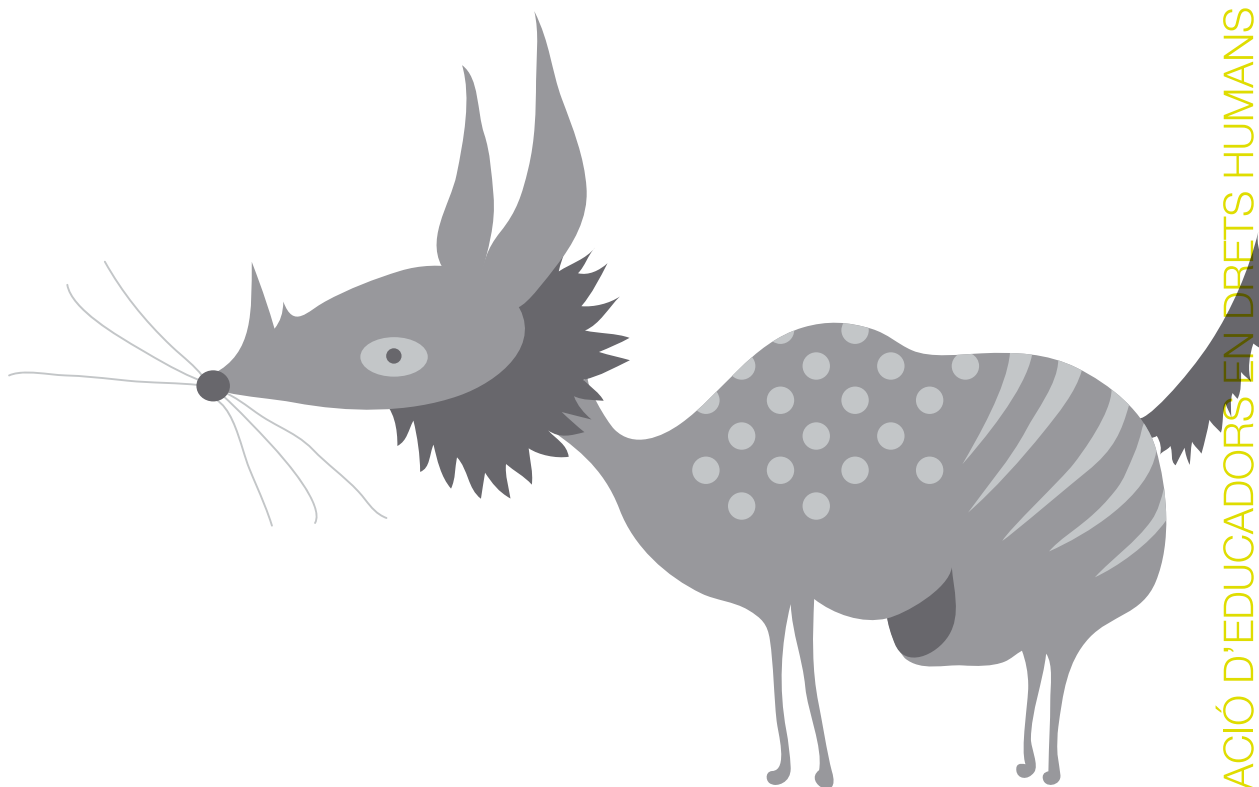

CONCLUSIÓ

Presentador: Bé, nois i noies, dames i cavallers. Aquesta era la història d'en Zabderfilio. Us ha agradat?

És cert que era un animaló amb una pinta bastant estranya! Però va ser capaç d'ajudar els seus amics i amigues precisament perquè combinava tantes qualitats diferents. El proper cop que veieu algú que sembla poc comú, espero que penseu en el Zabderfilio; aquesta persona pot ser que tingui talents que mai no hauríeu imaginat i que el facin un amic o amiga inigualable.

MATERIAL FOTOCOPIABLE: EXEMPLE DE ZABDERFILIO

ASSOCIACIÓ D'EDUCADORS EN DRETS HUMANS
Impressió amb finalitat educativa descarregada
des del web aheadedu.org/PetitCompass

ASSOCIACIÓ D'EDUCADORS EN DRETS HUMANS
Impressió amb finalitat educativa descarregada
des del web aheadedu.org/PetitCompass

